

Za doc. dr. Jiřím Čepelákem CSc

Dne 25. 10. 1989 zemřel po dlouhé a těžké nemoci člen redakční rady našeho časopisu doc. PhDr. Jiří Čepelák CSc. Narodil se dne 23. ledna 1915 v Jílovicích u Českých Budějovic jako syn četnického gážísty a reálné gymnasium vystudoval v Táboře. Po maturitě studoval na dvouleté šestitříměstrové Svobodné škole politických nauk s úmyslem státi se novinářem. Poté konal vojenskou službu do dubna 1939, tedy do začátku nacistické okupace Československé republiky, pak byl úředníkem a ke konci války byl totálně nasazen v průmyslu.

Po osvobození byl přijat do Ústavu lidské práce (později Čs. ústav práce), kde se stal nejprve asistentem a poté vedoucím sociologického oddělení. V této době byl také činný jako funkcionář strany sociálně demokratické. V roce 1945 začal také studovat na FFUK v Praze obor sociologie — psychologie a v roce 1950 byl promován na doktora filozofie.

V Ústavu lidské práce konal sociologické výzkumy v průmyslu a pro tehdejší Výzkumný ústav vojenský též některé výzkumy v armádě. Po zrušení Čs. ústavu práce v roce 1951 přešel do Ústavu pro péči o matku a dítě v Praze - Podolí, kde se ve spolupráci s lékaři věnoval studiu psychogenních po-

ruh těhotenských a gynekologických. Vybudoval zde psychologickou laboratoř a získal titul kandidáta psychologických věd po obhájení práce na téma „Psychický stav ženy v premenstruu.“ V souvislosti s problematikou premenstruačního syndromu se začal zajímat o otázky nehodovosti a dále kriminálního jednání žen. V souvislosti s tím mu bylo nabídnuta služba ve Sboru nápravné výchovy a později místo ředitele Výzkumného ústavu penologického SNV. V této oblasti se zabýval: aplikací psychoterapie v resocializačním procesu, kriminalisticko-psychologickou diagnostikou, psychopatologií odsouzených a teoretickými otázkami penitenciární psychologie a penologie. Tuto problematiku přednášel na FFUK v Praze a v Olomouci a na právnické fakultě UK v Praze.

Po roce 1970 se stal členem přípravného výboru české části ČS. psychologické společnosti a v roce 1972 byl zvolen jejím předsedou. Přibližně v téže době byl jmenován do redakční rady čtvrtletníku Psychologie v ekonomické praxi. Do redakčních prací nezasahoval, ani je neovlivňoval a častěji zdůrazňoval, že není psychologem práce a později několikrát nabídl svou demisi, kdyby si to redakční rada přála. Nebylo to v její kompetenci, ale ani toho nebylo zapotřebí.

Do posledních dnů svého života docházel do komisí pro rigorózní a státní závěrečné zkoušky na FFUK, kde byl externím členem a pečlivě se omlouval na porady redakční rady časopisu. Omluvy však měly již v té době spíše psychoterapeutický charakter. Věděl, že opakované a úspěšné operativní zásahy nepomáhají a ve stále se zkracujících intervalech se původní potíže objevují znovu. Na posledních zkouškách jej udržela snad jen silná vůle vojáka, za kterého se, od mobilizace v roce 1938 a díky jeho účasti v ní, ve skrytu své duše považoval.

Vážíme si jeho tolerantního, pozitivního a uvážlivého postoje, který vůči časopisu v nesnadných a kritických letech zaujal.

Z. Bureš